

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ НАРОДНИХ СОЮЗІВ В З'ЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ. РИК ХЛІ. Ч. 176. Джерси Ситі, Н. Дж., вівторок, 1 серпня 1933. VOL. XLII. No. 176. Jersey City, N. J., Tuesday, August 1, 1933. THREE CENTS.

БОРОТЬБА ЗА „ОТВЕРТУ ШАПУ“ В СТАЛЕВИЙ ПРОМИСЛІ

ВАШИНГТОН. — Підприємці й робітничі організації зчепилися за роги через кодекс для сталевих промислу.

Робітничі організації не згодилися на проект кодексу, пропущений сталевими підприємцями. Секретарка праці, міс Пеккін, вихаєла зараз у сталеві округи на розсліду умовин праці й життя й, повернувшись звідти, стане першим свідком на пересуданню перед генералом Джансоном, адміністратором відбудови.

По ній стане представник робітників Вілем Грін, голова Американської Федерації Праці. Підприємців заступатимуть Роберт Ламонт, бувший секретар торговлі в кабінеті Гувера та голова Сталевого Інституту, й інженір Рейндерс.

Підприємці будуть обставати за „отверту шапу“ як право підприємця вести свій бізнес по своїй волі.

ВЕЛИКІ БАНКИ ОБЦЮНЬО ПІДДЕРЖАТИ КАМΠΑННО ПРЕЗИДЕНТА

НЮ ЙОРК. — Одинацять великих банків вистали до президента Рузвельта своє заперевення, що вони готові піддержати президентову кампанію за відбудову краю через давання банкових позичок підприємствам.

БОРОТЬБА ЗА ПРИЗНАННЯ ІОНІ В ПРОМИСЛІ М'ЯКОГО ВУГЛЯ

ІОНОНТАВН (Па.). — Шериф Гекні не послушав заклик стейтвого губернатора Піншова та не виправив своїх депутатів, заявляючи публічно, що губернатор не має права позбавляти його прав і обов'язків його уряду. На це губернатор видав приказ військам Національної Гвардії вийти у повіт Феет.

Прийхід військ зараз успокоїв околицю. Війська узбрели в карабіни, машини кріси й сідні бомби.

БОРОТЬБА ПРОТИ ВИКРАДАННЯ ОСІБ

ВАШИНГТОН. — Федеральний уряд далі скриплює свою боротьбу проти „рекету“ викраданця осіб, до якого тепер звертаються люди, що хочуть займатися бутлегерством. Генеральний прокуратор виробляє план цієї кампанії, а рівночасно виготовляє нарис нового закону для кращої боротьби проти викраданця осіб.

У неділю рано бандити, що викрали були Джана О'Конела, 24-літнього офіцера, сімня демократичного лідера з Олбана, Нью Йорк, звернули його родині цілого й здорового. Родина, згідно зі своєю угодою з бандитами, подала вістку до публічного відомого 4 годнин після повороту Джана О'Конела.

Родина заплатила викупу 40,000 доларів. О'Конела держано 22 дні. Спершу викрадачі домогалися викупу в сумі 125,000 доларів, але по довгих торгах пристали на 40,000 доларів. Держали вони О'Конела під сторожем, здається в мешканню якогось дому в Нью Йорку. Вже по виплаченню умовленої суми зайшла задержка в звороті викраденого, бо злодії боялися, що виплачені їм банкноти значені і тому хотіли наперед їх виміняти.

Тепер поліція каже, що банкноти справді були значені, але тільки найкращий знавець може пізнати знак. Отже поліція має надію знайти винувників.

ВІДКРИТТЯ ЦІКАВОЇ ВИСТАВИ В ШКАГОВСЬКІМ МУЗЕЮ

ШКАГО. — У „Філд Музеум оф Нетурал Гісторі“ відкривається цими днями для публіки одинокую в світі виставу, що дає перегляд розвою людини в доісторичних часах.

Вистава складається з 8 частин, з котрих кожда представляє якусь пераісторичну людину, зрестарвану на основі наукових дослідів, а зображену в умовинах і при праці, характеристичній для цієї людини.

ПОШЕСТЬ ІЗДИ НА РОВЕРІ В СТОЛІЦІ

ВАШИНГТОН. — Це місто навистила справжня пошесть ізди на ровері. Люди їздять „байком“ сотками й тисячами, для бізнесу й приємности. Половина їздців жінокі, і з них багато виявляють мужських моделей ровера.

Старі люди нагадують собі сімдесяті роки минулого століття, коли всі Америка переживала подібну моду на ровері.

ЩО РОБИТИ ЗІ СТАРШИМИ РОБИТНИКАМИ?

НЮ ЙОРК. Над цим питанням застановляється одна аскураційна компанія, котра зробила в цій справі спеціальний розсліду. Виявлює, що допити між великими підприємцями показують змагання підприємств удержувати при роботі старших робітників.

РУЗВЕЛТ ПРИЙМАЄ СЛАВНИХ ЛЕГІВНИ. ГАЙД ПАРК (Нью Йорк). — Президент Рузвельт прийняв у своїм домі капітана Джансона Молдсона й його дружинку Еймі Джансон Молдсон, славних англійських легітвни, що відзначились багатьма трудними деталями, а підчас недавнього перелету понад Атлантику мало не стражили життя.

ПОВІДОМЛЕННЯ

ДЛЯ ВП. ВИДІЛЮВІХ СЕКРЕТАРІВ І ВСІХ ЧЛЕНІВ У. Н. СОЮЗА В СПРАВІ ПЕРЕХОДУ ДІТЕЙ З МОЛОДЕЦЬКОГО ДЕПАРТАМЕНТУ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ.

Згідно з ухвалою 18-тої конвенції з травня і з ухвалою надзвичайного засідання головного уряду У. Н. Союзу з липня ц. р. та по згодованню опіні аскураційного експерта У. Н. Союзу — право користування однієюною безлатноно вкладаю при переході з Молодецького Департаменту до старших членів прислугую таким дітям-членам:

1. Коли вони забезпечать себе в класі W на 1000 дол.
2. Коли були членами Молодецького Департаменту в класі I. принайменше 5 років.
3. Коли покинули вже 18 рік життя, а тепер ще дальше знаходяться в Молодецькому Департаменті.
4. Коли кінчитимуть 18 рік життя на протязі 1933, 1934, 1935 і 1936 року.

Щоби перенести дитину з Молодецького Департаменту до старших членів, треба погодити такі формальности:

1. Виповнити звичайну апликацію (просбу про прийняти в члені, ту саму, якої вживається при прийманню кожного нового члена до У. Н. Союзу).
2. Полишити те місце в апликації, де лікар робить свої зауваги, не виповнені, бо дитина, що переходить з Молодецького Департаменту до старших членів, не потребує піддаватися лікарським оглядинам, хіба, що заходять сумнів зі сторони відділового уряду, що дотичний член є нездоровий.

3. Разом з апликацією треба прислати також грамоту члена Молод. Департаменту.

4. Крім класів W можна при переході випускати членів також до інших класів, як наприклад Е, Р, О. Однак беручи під увагу, що конвенція признала повну однієюною вкладку тільки в класі W на 1000 дол, яка то класів є найдешевшою, то член, котрий бажає мати забезпечення в інших класах, з вищими вкладами, мусить доплатити вже самий ти ріжницю, яка є між вкладками в класі W і тини інших класами. Тут подалемо приклад, на який треба взоруватись при обчислюванню доплати: Член бажає грамоти на 1000 дол. в класі Е. Насамперед треба знати висоту річної вкладки в класі W на 1000 дол. На 67 сторони чорної книжочки (Рейт Бук) знаходимо, що річна вкладка для 18-літнього члена в класі W на 1000 дол. вносить \$15.87, а на 46 сторони тієї самої книжочки знайдемо, що річна вкладка для 18-літнього члена в класі Е на 1000 дол. вносить \$46.32. Віднявши \$15.87 від \$46.32, відстанемо \$30.45, а те ріжницю, яку мусить доплатити той член, який замисль грамоти в класі W на 1000 дол. возьме грамоту в класі Е на 1000 дол. Отже щоби знати ту квоту, яку член мусить доплачувати у всіх інших класах, крім класів W на 1000 дол., то за підставу для обчислення треба брати звалди річної вкладки в класі W на 1000 дол., яка вносить \$15.87, і ту квоту відняти від річної вкладки того класів, в якій дотичний член бажає себе забезпечити.

5. Хто з членів, котрі переходять з Молодецького Департаменту до старших, забезпечать себе з іншим класом, ніж класів W на 1000 дол., той буде обов'язаний доплатити належну ріжницю одноразовою річною ратою зараз по отриманню грамоти.

Д. Галичин, гол. рек. секретар.

ЗГОДА В ЕСПАНСЬКІЙ КОРОЛІВСЬКІЙ РІДНІ.

Колішній еспанський король Альфонс XIII. прислав у день шлюбного свого сина телеграму з повідомленням, що вибачає йому його мезалієні і пересилає своє благословенство. Одноразо запрохав він його зі своєю жінкою на мелові місці до Фонтенебля, біля Парижа, де Альфонс XIII. мешкає тепер з усією ріднею.

ПОРУЧНИК ПЕРЕД СУДОМ.

У Лешні в трамваю прийшло до авантюри між поручником резерви Едм. Жуковським і кондуктором Прусінським, тому, що поручник всіх передім помостом. Кондуктор вбив Жуковського по ліці, мовляв, за це, що він сказав: „Іх годі, як годі польське Швайне“. Тепер відбувається в тій справі розправа у варшавському суді. Обвинувачений Жуковський борониться, що таких слів не говорив і що він добрий Поль.

ВИКРИЛИ ЛІТЕРАТУРУ ОУН?

Польські часописи повідомляють, що львівська поліція ввпала на слід магазину нелегальної літератури О.У.Н. При ревізії заекстивували сотки примірників бюлетеню ОУН, „Юнака“, „Сури“, „Розбудови Нації“, летючки в справі „Свєнта Гуцульщина“. В зв'язку з цим перевели багато а рештован.

„ЗАМІСЦЬ ПІВДНОГО СУДНА — ГІДРОПЛІАН“.

Вже давно задовили була деkj польські ділчі збірку на підводне судно під назвою „Одповедзь Тревраніусові“. Збірка однак якось не дуже то поведася. Судно мало коштувати величезні суми, а тут збірали заледви кількадесят значені золотих. І тому рішили купити замість судна гідроліт. Не знати лише, чи й на гідролітан вистає грошей.

РІК ВІЗНИЦЬ ДЛЯ ГІМНАЗИЙНОГО ВЧИТЕЛЯ ЗА ХАБАРНИЦТВО.

Поліція в Бережанах ввпала на сліди добре зорганізованого шайки, яка займалася посередництвом у купуванні добрих нот у гімназійного вчителя Г. Завірьського. Найменша такса була 20 зл. за добру ноту на піврічних свідцтвах, 50 зл. на річних свідцтвах. Після довгого судилова, введеного заступником президента окружного суду в Бережанах, Е. Урановичем, прокуратура виготовила акт обвинувачення на 60 сторін машинного друку. Знайшли вчителя Завірьського хабарництва 78 свідків, крім цього прокуратор казав відчитати зізнання 41 свідків у свідстві. Засудили Завірьського на 1 рік в'язниці, при чому половину кари на підставі амністії подарували йому, а другу половину кари мусить відсидіти.

БІЙКА НА ЦВІНТАРІ.

У Вістовій (Калушчина) померла кількадесят дитина „дослідника св. Письма“, Михайла Василішина. Сектанти принесли на цвинтар дитину, прикриту полотном, та при співі сектантських пісень хотіли похоронити. Сектантам заступили дорогу коло 300 селян, які не допустили до сектантського похорону. При цьому прийшло до кровавої бійки. Дитину похоронили по греко-католицькому похоронному обряді, бо мати охрестила дитину без відомо чоловіка. Поліція веде слідство в справі бійки на цвинтарі.

ПОВІСІВСЯ З НУЖДИ.

Іван Павлик, муляр у Берегові (Закарпаття), повісився з нужди, бо за два роки не міг ніде дістати роботи. Цікаво зазначити, що безпосередньо перед смертю має 50 сотків дову й той дову ще чесно віддав. Потім-линився без сотника, пішов до дому і покінчив зі собою.

КОМУНІСТИ МАТИМУТЬ ОСБІВНИЙ ОСТРОВ.

Японський міністр справедливости, Тома, постановив усіх комуністів виселити на одні острови і таким чином ізолювати їх від політичного життя краю.

В минулому році покрано в Японії 2,499 комуністів, а 6,761 є тепер у тюрмах. Якщо візьмемо під увагу, що Японію замешкують около 70 мільйонів населення, то число комуністів є зникаючим відсотком.

СТРІЛИВ ДО СУДДІ.

Суддя городського суду в Кропотині (позанаске воевідство), Аренд, упав жертвою скривовитого замаху. Коли заглядний суддя виходив з суду, пішлив його з нього 57-літній рільник Рамента і стрілим з револьверу зрания тяжко судно. Раненого ввезли до шпиталю, де він наслідком ран помер. Причиною за вилання прикуду, некорисного для нього в політичному процесі. Наглий суд засудив Раменту на кару смерті.

ВИВЕЗЛИ ЗА МІСТО Й ОГРАБИЛИ.

Два бандити ввезли за Вінніпег реставратора Чарлса Рокка й, ограбивши його, залишили в полі. Чарлс Рокко на наяв таксіву і приїхав нею до дому в год. 2.45 у ночі. Тут вискочили проти нього два узбрєні в револьвери драби, всіли до того самого автомобіля і під загроззою смерті наказали їхати шоферові за місто. В дорозі прикузували їхати не дуже спішно, щоб не звертати уваги прохожих. Яких три миги за Вінніпегом бандити спинили автомобіль, ограбили Рокка зі всім готівком, в сумі \$105, і залишили ограбленого з шофером у полі, поспішно вернувшись втом до міста. Над ранком автомобіля знайшли нешкоджені, а по бандитам слід пропав.

УМОВА МОСКВИ З ПОЛЬЩЕЮ ПРОТИ УКРАЇНСЬКОГО СЕПАРАТИЗМУ

ЛОНДОН (Англія). — Українське Бюро повідомляє, що англійська газета „Морнінг Пост“ подає від власного кореспондента з Берліна, що радянщина підписала тепер з Польщею таємний договір, по якому Польща має дістати від радянщини допомогу грошми, зброєю та амуніцією на випадок війни з Німеччиною. Крім того комуністичний Третій Інтернаціонал має повести тоді активну розкладову акцію в самій Німеччині.

Кореспондент „Морнінг Пост“ подає, що в договорі є окремий відділ щодо українського сепартизму. В нм Польща й радянщина зобов'язуються вести спільну акцію проти української визвольної боротьби та державницьких змагань України. Цей таємний договір складено й підписано старанням французької дипломатії, яка все шукає союзів проти Німеччини.

ПОЛЬЩА СМІЛШАЄ ПРОТИ УКРАЇНЦІВ.

ВАРШАВА (Польща). — Радянсько-польське зближення вже дає відчувати себе Українцям під Польщею. Польський уряд тепер все тісніше затискає в своїх лабах усі українські землі й все більше починає пересудувати український не лише політичний, але й культурно-національний рух. Численні арешти Українців та замикання українських установ і розв'язування ріжних національно-українських організацій все збільшуються, що вказує на те, що Польща переводить тепер певну програму на знищення українського „сепартизму“.

Навіть таку справу, як організація в Галичині комітету допомоги голодуючим на Великій Україні стрінув польський уряд ворожо, бо більшовики заявляють, що на Україні голоду нема. А втікачі з радянщини розповідають жахливі картини голоду й вмирання населення.

МОСКВА АРЕШТУЄ ГАЛИЧАН НА УКРАЇНІ.

ЛьВІВ (Західна Україна). — З радянщини надходять відомости про масові арешти радянською владою Українців з Галичини, або аби залишилися на Україні з часів національної влади там, або, ратуючись від польського терору, втікли на Радянську Україну, щоби там працювати серед свого народу, залишаючись лояльними радянській владі. Серед арештованих є д-р Микола Чайківський, директор рогатинської гімназії. З ним арештовано й його дружинку.

Останніми днями подають 18 назвци Українців з Галичини, яких більшовики арештували в Одесі, між ними більшість студентів. Таксамо підтверджуються чутки про розстріл більшовиками сімня д-ра М. Західного з Бережан. Приходить також відомости про арешти Українців з Галичини в Києві й Харкові. В Києві арештовано між іншими трох старшин червоної армії, бувших Українських Січових Стрільців, а в Харкові розв'язано товариство „Західна Україна“, в якому гуртувалися Галичани, втікачі від польського терору.

ЯПОНІЯ ЗМІНИЛО ОКУПАЦІЮ МАНДЖУРІ.

ТОКІО (Японія). — Воєне міністерство виробило план розташування в Манджурії на довшин час японських військових залог. Будуть значно збільшені залоги зловж Східно-Китайською та інших записаних, які знаходяться під стислим доглядом японського воєнного командування. Таксамо в містах будуть збільшені залоги для підтримання спокою й ладу в Манджурії.

АВСТРИЙСЬКО-УГОРСЬКЕ ЗБЛИЖЕННЯ.

БУДАПЕШТ (Угорщина). — Судяи прибув австрійський міністр торговлі, Штокінгер, для переговорів з угорським урядом у справі заключення торговельного договору. Йому було уряджено гучну зустріч, що свідчить про прихильне відношення угорського уряду до австро-угорського зближення.

ПРЕМ'ЄР МІНІСТЕР УГОРЩИНИ, ГЕМБЕШ, ШОЙНО ВЕРНУВСЯ З РИМУ.

Він дуже задоволений з поїздки та з побачення з Муссоліні. Гембеш каже, що дружні відносини між Угорщиною й Італією тепер все закріплюються й стають на реальніший ґрунт.

СВ'ЯТКУЮТЬ НАРОДЖЕННЯ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ.

МОСКВА (СССР). — Вся більшовицька преса розповідає портретами більшовицьких ватажків, а предків Леніна та його поплечників. Це більшовики святкують так тринадцять ліття народження своєї партії, коли на лондонській конференції російської соціал-демократичної партії прийшло до розколу й формування з меншости партії більшовицької.

Поруч з Леніном газети прославляють Сталіна й інших, котрі стали більшовиками зовсім недавно, але котрі тепер знаходяться на керуючих урядових становищах у радянщині. Газетний галас зприводу 30-ліття комуністичної партії нагадує те саме, що робила царська преса з нагоди триста-ліття царювання дому Романових.

"SVOBODA" (LIBERTY)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays, at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J. Owned by the Ukrainian National Association, Inc.

Edited by Editorial Committee.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1914, under the Act of March 3, 1911. Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1948.

За оголошення редакції не відповідає.

За кождою зміною адрес платиться 10 центів.

3 Канади належить посылати гроші лише на т. в. Foreign Money Order.

Тел. "Свобода": Montgomery 5-0498. Тел. У. Н. Союз: Montgomery 5-1838.

Адреса: "SVOBODA", P. O. BOX 348, JERSEY CITY, N. J.

ДЛЯ ДОБРА ОРГАНІЗАЦІЇ

У вчорашнім числі "Свободи" поміщений був замінити голос одного члена про організаційні справи У. Н. Союзу. Допис був написаний людиною, добре звісною зі свого завідування добром нашої організації. Допис подавав місцевість, відділ, словом, усі дані, що усувають усякі сумніви щодо правдивості поданих там фактів. Дописувач не противився поданню під дописом власного імені як доказу, що він стоїть за кожне слово допису.

Редакція вважала за відповідне пропустити всі ці дані, число відділу, місцевість і ім'я автора допису, щоб читачі могли розсуджувати справу безсторонно, дивлячись тільки на справу, а не даючи поводити особистими упередженнями, які могли би виринути, якби подати ці дані.

Питання, яке порушує дописувач своїм дописом, це питання організування людей до У. Н. Союзу. Дописувач хотів би бачити зрост членів у Союзу, хотів би бачити, щоб молодь горнула до Союзу, хотів би бачити злук відділів для кращого переведення Союзних справ і організації.

Однак він бачить, що в тій роботі дбалих Союзівців ні шкодить злучення з Союзом справою церковної справи. Відділ, до якого він належить, на своїх зборах вирішує не справи допомоги членам, не справи організації нових членів, а справи церкви. Урядники відділу, на випадок смерті члена, не дбають, як найкраще помагати його вдові й сиротам, але, як найкраще помагають своєю священиком.

Багато членів є невдоволені з такого ведення відділу. Іх заходи поклясти цьому край не вдаються, бо урядники відділу на випадок протесту по-траплять демагогічними наріканнями звалити всяку опозицію. Тих, що протестують, вони викидають з відділу під найменшою притокою. Викинені часто продаються для організації.

Отже є факти, для справи дуже важні. Це факти, які показують, як на долоні наслідки зі злучення з собою двох справ, які не повинні бути злучені. Річ пригадаю, що вірні церкви повинні її піддержувати, але це вони повинні робити через свою церковну організацію. Коли церковні справи вирішують на зборах допомогатим організації, то з того виходить хаос, котрий, як це доказує загальний людський досвід, шкодить обоим злученим справам. Коли вірні церковним людям здається, що вони роблять щось доброго для своєї церкви (котрої їм редакція теж пропускате), хай вони відчують, що допис наповнений огірченням до їх церкви за таку поведінку; огірченням, яке певно не принесе користі, їх церкви.

Для добра церкви й допомогатим організації треба їх справи від себе відлучити.

Грация Дедела.

УКРАДЕНІ ЧЕРЕВИКИ.

Навіть як не мав розпираних — а тепер воно було бачу, бо люди в тих тяжких часах вітали від суду — Ілля шов до суду. Став у жалдні, клас записник на коліна або спирав на стіну та записував думки про свою жіночку, що була дола. Довкола нього нісся заглушуваний галас, люди приходили і виходили, якік старі жінки сварилися та сперечалися за дрібнички, фахові обманці переходили за похленими головами, причепурені адвокати бігали від клієнта до клієнта, шукаючи собі роботу, як би то дійти до грошей — одначе Ілля більше нічого не дивувався! Знаю життя та знаю, що це голяндина. Нині ти нагорі, завтра низод, позастаря знову на вітра. Дорога жіночко, не твоя! Може нас ще не забудь стрийко Августин. Він виділяв свою жіночку та може згадає нас у завішанні. А потім, потім поїдемо на морс... Та на чомось... будемо щасливі... Як молодята.

І справді. Одного зимового ранку прийшов до нього один вранчик, поклав йому руку на рамя та сказав: Біжи до хати Ілє! Тому кілька днів привіз я був фіру сіна до Тераново, як бачив там того стрийка; він смертельно сподій.

Ілля Устав хворий, а на знаж жало посувну рукою по свому волоссю: — Скажу же

ЧУЖИХ ЛЮДЕЙ СЛУХАЙМО Й СВІЙ РОЗУМ МАЙМО.

Статистика асекраційних компаній і залогових організацій за рік 1933 виказує досить цікаві цифри, з якими не зашкодить і нашим членам познайомитись. Це ніколи в історії розвитку асекраційних організацій не виплачувано стільки грошей, що виплачено за чотири останні роки в формі помертвих заповіту та грошевих зворотів забезпеченим членам.

За три останні роки економічної і фінансової кризи асекраційні компанії і залогові організації виплатили приблизно 11 біліонів доларів. В 1932 році виплачено понад чотири біліони (доказано \$4,010,817,000) в формі помертвих виплат, позичок грошевих зворотів. Це була величезна помір, яка рятувала сотки тисяч людей у найгірших часах фінансової кризи.

Багато людей якраз у таких тяжких часах мали нагоду наглядно переконатися, що грішні інвестиції в асекрації є найліпшою інвестицією, бо ніколи не пропадає.

Значіння інвестиції в забезпечення можемо бачити з поданням людей, котрі розуміються добре на інвестиціях. У 1932 році виплачено одному чоловікові асекрацію в сумі \$2,425,000. Цю асекрацію оплачував великий земельний торговель, Ф. С. Рут.

\$2,125,000 виплачено А. Бейрні. \$1,306,000 виплачено В. Вріглеві. \$1,327,000 виплачено С. Т. Кролевці.

Та ще багатьом іншим виплачено забезпечення кождому понад один мільон доларів. Ці багаті люди мабуть добре розуміли, що найкращою інвестицією для них була асекрація. З цього треба брати собі приклад кождому українцеві. Кождий повинен забезпечити себе, як іх іще не забезпечено. Коли багатим людям, які мають уже й так великі, треба мати яку велику асекрацію, то чому тоді говорити про нас, які нічого забезпечення в маєтках своїм родинам не можуть лишити!

Тому обов'язком кождого українця, ще необезпеченого, повинно бути, щоб належати до У. Н. Союзу. Бути членом Союзу, значить помагати самому собі і помагати своєю приналежністю будувати себе велику фінансову силу своєї української залогової організації для добра самих себе.

Микола Мурашко.

ВСТУПАЙТЕ ГРОМАДНО В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

О. Сновяда.

КІНЕЦЬ КОМЕДІЇ

По самогубстві Хвильового самогубстві Скрипника, правор руки Москви на Україні, одного з найвишніших членів компартії. Спершу йшла нагірка на "петлюрію", себто на тих діячів українського революційного табору, котрі, як Грушевський, Єфреміч і інші, покинули національний табір, щоб перейти в табор Москви.

Далі, по іх відділі, прийшла черга на тих співробітників большевизму, які не будучи в українських національних таборах, відразу прилучилися до большевської Москви, то, хоч большевики з переконання, всеж хотили узгідити з большевизмом українські національні інтереси.

Аж нарешті залізна мітла московської диктатури піднялася й на своїх, здавалося, найвірніших слуг, — на тих, що про нікі українські національні інтереси не думали, лише просто виконували на Україну волю Москви. На Україну прислали нового московського намісника, Постішева, який мав з корінням вивратити, що хоч трошки пахло українським "сепаратизмом".

І ось, приклад Скрипника, який не хотів на жадання Постішева загострити антиукраїнського терору, показав, що навіть вірні слуги Москви, коли вони іще боляй уроджені на Україні, не можуть взяти на себе відповідальності за лайдацтво, які творить Москва на нашій народі.

Комедію "українізації" скінчено. Нині остаточно доказано, що Грушевський, Винниченко, Сєврюк, Левіський й інші, які закликали "співпрацювати" з большевиками в справі "вдродження" України, — що всі вони були наші діти; що рідночки мали ті, які від самого початку оголошили невдаванню вірності невлагодній Москві. Бо коли й Скрипника, які ще перед 1917 р. були большевиками, не можуть знати сильної мови з Кремлем, то ж тож у мови знайде!

Москва, яка, колиєс Татарі, прислала свого "баскака" на Україну, щоб остаточно знищити рештки її "свобід", щоб заграти її до решти е-

кономічно, щоб фізично вилучити всіх, у кого горіла хоч маленька іскра любови до своєї країни, тих, котрі не хотіли, щоб з неї зорвали цілковито колонію Московщини, — Москва показала своє обличчя!

І цікаво, що в цій своїй політиці українській большевики знаходять нову апробату російської білої емігрантщини. Мимокволя "Последня Новості" не криють своєї втіхи, що нарешті большевизма Москва, зрозуміла, до чого може привести ота забава в українізації, яка за спиною керівників приймала ява московсьобський характер". Ця газета штиється, що Москва попала під явраз у моменті, коли ворожа людности економічна політика створила можливість дійсної співчужності "культурницькою" (українізаційною) працею і стійким незадоволенням людности, і коли з озовів той праці можуть скористати вороги Росії, щоб відірвати від неї Україну".

Ось бачите, як орган проти-большевизмської еміграції в Парижі витяє пана Постішева й приписує його політиці знівчання тини національних свобод на Україні. — мовляв, не турбуйте українство, бо тоді під його національним прапором ніде, виклана руйнівничкою економічною політикою Москви, революція на Україні.

Хай це буде на моментом! Хай стрі Скрипника, нова терористична політика Постішева, ну, й стаття Милокува пригадають собі: 1) що всяка Москва, червона чи біла, бажая іше зникнути; 2) що в іх політиці щодо України вони солідарні; 3) що ні один чесний українців не може й думати про якунебудь співпрацю, про якнебудь компроміс з народом, який зв'язався змазати Україну з мапи Європи.

Щось подібне сталося тепер між Москвою й П. Польшею. Грозили одна другій, що себе знити, аж помучились програмами. І нині замририлися, як лиходе сестричкам.

ХОЧЕ ЗАВДИТИ КУЛЬТУРУ. До Америки приїхав князь Абсінці. Жив тут декілька х і оглядав країну. Тепер вертається й має з собою нову голову новин, які хотів би завести в себе, в своїй рідній Абсінції.

Котрийсь газетяр був шквалів знати, що таке з цілої Америки цей молодий князь уважає за найбільше достойне наслідування в Абсінції. Князь, видно, ні трохи не збентежено запитав. Він мав відповідь готову. Він уважав, що Абсінції повинні завести собі американські забавні парки.

Він думав про ці механічні забавні буди, де денервовація неспильною роботою люди шукають забуття... і його не знаходять. Князь певно не знав, який портрет своєї культури заввезав він своєю ширною отверістю.

РЕТУШОВАНИЙ ПОТРЕТ.

Як уже зайшла мова про портрети, то треба сказати про один портрет, що справді на часі.

У Лондоні видано в англійським перекладі книжку Адольфа Гітлера "Моя боротьба". Книжка розійшлася в Німеччині вже в яких три чверті мільона примірників. Коли тепер її видано в англійським перекладі, то пришлося її певно змінити, бо деякі уступи іше розішли чужинця. Отже англійський переклад не віддає вповні німецького оригіналу.

Встаки, як каже лондонський "Таймс", Англії дістають дуже цікавий портрет німецького диктатора. Правда, цей портрет децю "ретушований", як це називається в фотографії, та встакані він дає поняття про риси душі Гітлера. Хоч у перекладі децю змінено, та англійський читач має тепер, крім до зрозуміння цієї будубудь визначної постаті.

Для не відпові. Міс покійний пан чекав на нас до останньої хвилини. Тому кілька днів писав вам телеграму, як усьє час говорив, що ви одинокий його союз, та що ви певно забули його. Тому то нині рано, коли вже бачив, що ви вже не приїдете, все своє майно записав на у-

бави. —Трих оставсь би на його думати. Він украл! — і спогад грішної хвилини, коли то лавів по темній хаті, владе ганьбою, нерестеро плямою на все його життя. Взяв украдені черевики під сурад і пернувся помазо назад у село. Пришій перед вечором. Двадцять чотирь годин не й нічого, ледви держався на ногах. Наче у сні дийшов знову до того зайзаноного. Всюди було тихо, ніхто не згадував про кражу. Дали йому те-саме ліжко, що й минулої ночі. Коли поклав украдені черевики на те-саме місце, де і їх був знайшов, заснув твердим сном. На другий день забували його колі по піддані. За останні гроші купив трошки хліба та знову пустився в дорогу.

Знову випомоглося. Тепер ішлося йому легше. Подекуди вгостили його молоком і хлібом. Коли вікні прийшов до Тераново, його стрийко вже не знав. Помер тому кілька годин. Наймика глянула на нього якого не ідеологів.

придорожньому камені та журдливо шнуровав черевики, обмачував їх везело з усіх боків, бо були такі м'які й вигідні. Та коли він так радив, прийділа йому знову думка, як він иньшю вав. Соромився сам себе. А як пустається за мною? Що тоді скажу на це все? І вистропував пальці в черевиках. Ногі болячі його, наче горіли в іхі обвіти, до якої був не звик. І коли побіти знову пустається із своїми старими черевиками під паюмо, які на випадок хотіли надягнути, а вкрадені кинути перед тих людей, що злогонитимуть його, не міг уже йти так скоро вперед, як передує. Коліно йому дріжало, що хвилину зупинився, бо йому здавалося, що чує кроки за собою.

Стрину якогось селічнина, що повільно ходило ступав уперед. Та йому здавалося, що той селічнин дивиться на нього зліп доба глумливо. Околиця змінилася: все було сіре, поуре, а Ілля здавалося, наче позде себе чує галоси людей, що злогонитимуть його.

Вкінці назад надягнув свої подерті черевики, а ті вкрадені оставив при дорозі. Всеж таки не знайшов спокою. Динні думки кружили йому в голові: злогонити його... зловити... засудити...

Знову вернувся. Знайшов украдені черевики на тому-самому місці, де і їх була лишна. Довго дивився на них неспокоїно. Що йому почати з ними? Міг їх сховати, або сказати.

всіх дорогах світа, по всіх кімнатах, по всіх порохгах. Шум вітру розбухав його думки. Години минали. Ілля думав про жіночку, про гарне стрийко, яке ждало його, коли стрийко Августин записав йому своє майно. Ілля встав поволески, намацав напалювачі черевиків, того подорожного, що так хрпів. Були тяжкі наче олово; він чув на долонях холода, виходивши цвяхи. Поклав їх знову на долянку, а потім став шукати черевиків того другого подорожного, одначе не знайшов їх. Тепер зачув якийсь слабий шестел перед дверми, начеб що пересувався в синях. Стояв збенетжений на доліці, навіть збенетжений з місця, навіть збенетжений з місця, навіть збенетжений з місця. Тепер відчув усю підлість свого винику. Коли знову встав затишко, підійшов до дверей, щоб переконатися, чи в синях нема нікого. Тепер при огляду на свою будучинну, огляда на здоров'я та счастья жіночки мусів за всяку шнур добути нові черевики. Одначе як? Ілля не міг знайти відповіді на це питання.

Так дійшов до першого села. Ніде ні живої душі. Лише за якогось зайзаноного, який майдані падав сніп світла. Ввійшов і просив, щоб його привернували. Дали йому ліжко й якийсь великий кімнати, де вже спали два подорожні. О-один із них хрпів голосно. Ілля поклався нероздвинувши, за якої пів години подумав, що вже може надягнути вкрадені черевики. Сів на

НА БІЖУЧІ ТЕМИ.

ПОЛЬСЬКО-БОЛЬШЕВИЦЬКЕ БРАТНАННЯ.

І знов телеграфують з Варшави про польсько-большевицьке братання. Польське посольство в Москві та російське посольство у Варшаві будуть незадовго переіменні на амбасаді. Польський міністер заграничних справ іздів недавно до Москви, а большевицький міністер шкільництва й відомий большевицький пресовий агент, Карло Радек, іздів до Плуздського. Польський і московський диктатор обмінюють спеціальними подарунками. Словом, любов на всі заставки.

Та в цьому нема нічого нового. Вони кождо створили за те, який хук України має кождий з них припасти, але як тільки вирине небезпека, що Україна повстане проти них, зараз замірення Польщі й Москви стає кучим питанням дня.

КРОВАВИЙ ІНС.

Ві чули анекдоту про кров'яний інс? Юзьо й Карло зводили на килими такі зав'язі бої, що їх сестричка аж плакала зі страху, що котрийсь другою б'є. Та скільки разів вона бігла до матері, щоб вона пішла іх розборити, мати ж казала: "Не бійся, не хліб, дитинко, не буде запізно: хлопцяка зараз перестануть битися, як тільки котрому з них пуштується кров з носа".

Але одного разу Юзьо й Карло білися довог-предвог. Нарешті старший, не можучи побити молодшого брата, каже йому: "Слухай, Карле, буде вже! Пускай собі кров з носа і перестанемо битися..."

Щось подібне сталося тепер між Москвою й П. Польшею. Грозили одна другій, що себе знити, аж помучились програмами. І нині замририлися, як лиходе сестричкам.

ХОЧЕ ЗАВДИТИ КУЛЬТУРУ.

До Америки приїхав князь Абсінці. Жив тут декілька х і оглядав країну. Тепер вертається й має з собою нову голову новин, які хотів би завести в себе, в своїй рідній Абсінції.

Котрийсь газетяр був шквалів знати, що таке з цілої Америки цей молодий князь уважає за найбільше достойне наслідування в Абсінції. Князь, видно, ні трохи не збентежено запитав. Він мав відповідь готову. Він уважав, що Абсінції повинні завести собі американські забавні парки.

Він думав про ці механічні забавні буди, де денервовація неспильною роботою люди шукають забуття... і його не знаходять. Князь певно не знав, який портрет своєї культури заввезав він своєю ширною отверістю.

РЕТУШОВАНИЙ ПОТРЕТ.

Як уже зайшла мова про портрети, то треба сказати про один портрет, що справді на часі.

У Лондоні видано в англійським перекладі книжку Адольфа Гітлера "Моя боротьба". Книжка розійшлася в Німеччині вже в яких три чверті мільона примірників. Коли тепер її видано в англійським перекладі, то пришлося її певно змінити, бо деякі уступи іше розішли чужинця. Отже англійський переклад не віддає вповні німецького оригіналу.

Встаки, як каже лондонський "Таймс", Англії дістають дуже цікавий портрет німецького диктатора. Правда, цей портрет децю "ретушований", як це називається в фотографії, та встакані він дає поняття про риси душі Гітлера. Хоч у перекладі децю змінено, та англійський читач має тепер, крім до зрозуміння цієї будубудь визначної постаті.

Для не відпові. Міс покійний пан чекав на нас до останньої хвилини. Тому кілька днів писав вам телеграму, як усьє час говорив, що ви одинокий його союз, та що ви певно забули його. Тому то нині рано, коли вже бачив, що ви вже не приїдете, все своє майно записав на у-

